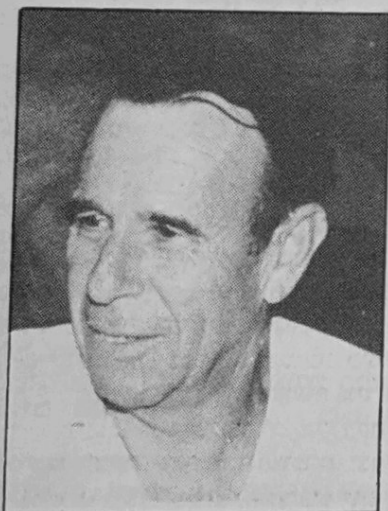

ד"ר אהרן כהן ז"ל (1930 – 1991)

של פרי בקליפס, כדוגמה לבעיה מחקרית מיידית, הדורשת פתרון מהיר ומעשי. בכל נושא השקיע את מאגר הידע האישי שצבר, שבו שילב חשיבה חריפה ומקורית. היה מוכן תמיד להגן בלהט על דעותיו ועמדתו, אולם היה גם מוכן לשמוע ולשקול את דעותיהם ורעיונותיהם של חובריו בנושאים השונים של המחקר.

היה איש חברה מובהק, מסביר פנים לסובכים אותו ודואג לרווחת העובדים עמו ובסביבתו. היה מוכן לשמוע, לערץ עצה – ולעזור כמיטב יכולתו.

היו לו תכניות רבות – למחלקה, למחקר, לענף ההדריס. כשרו וכוחו יחסרו לענף בתקופה קשה זו.

אריה גואל

ביום רביעי, 22.5.91, נסתלק החוקר הוותיק במחלקה להדריס במינהל המחקר החקלאי, אהרן כהן, לאחר מחלה קצרה. הסתלקותו חתמה פרק בן 35 שנות חברות ועבודה.

אהרן היה מעורה ברזי הפרדס מילדותו, בעזרו לעבד את פרדס המשפחה בכפר-סבא. כנער, חווה את התהפוכות שחלו בפרדס בשנות מלחמת-העולם השנייה, בשנים שלאחריה, ובמלחמת השיחור, שבה השתתף.

אהרן למד בפקולטה לחקלאות וסיים את לימודיו לתואר "מוסמך" ב-1955. הוא התקבל לעבודה במחלקה להדריס של התחנה לחקר החקלאות ברחובות. הוא המשיך במסגרת זו במשך כל שנות עבודתו המחקרית, על כל השינויים המינהליים שחלו בה, ונכנס לתפקיד של מנהל המחלקה באפריל 1990.

אהרן פעל בתחומי מחקר רבים ושונים בהדריס. הוא דרש תמיד מעצמו ומכל הסובבים אותו להבין את חשיבותו של נושא המחקר בכלל הענף, ועסק בפעילות מחקרית רכגונית שכללה (בין היתר) נושאים כגון יחסי כנה-רוכב (נושא עבודת הדוקטור), צימוח ופוריות, איכות הפרי (דוגמה בולטת: איכות האשכוליות בגליל העליון), השפעתם של חמרי צמיחה, השלכותיה של פעולת החיגור על פוריות ועל גדילת הפירות והעץ, ועוד רבים.

בעשור האחרון חקר, בהתלהבותו האפיינית, את מכלול האפשרויות לחסוך במי השקיה בפרדס, ואת השפעתה של עקת המחסור במים על העץ והפרי. במקביל השקיע את כשרו המחקרי בבעיית ההיסדקות